

2. W odniesieniu do korekty zastosowanej w zaskarżonej decyzji w ramach systemu wzajemnej zgodności:

Szósty zarzut nieważności:

- dokument Komisji AGRI-2005–64043 przyjęty w dniu 9 czerwca 2006 r. nie może stanowić podstawy prawnej do zastosowania korekty finansowej. W każdym razie nie może on działać ze skutkiem wstecznym do celów zastosowania korekty za rok składania wniosków 2006.

Siódmy zarzut nieważności dotyczący w szczególności roku składania wniosków 2008:

- korekty finansowe zostały zastosowane z naruszeniem procedury przewidzianej w art. 11 rozporządzenia nr 885/2006 i w art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005, oraz
- w każdym razie wskutek błędnej oceny okoliczności faktycznych i niewystarczającego uzasadnienia Komisja doszła do wniosku, że udowodnione są uchybienia w kontrolach kluczowych w ramach systemu wzajemnej zgodności.

Ósmy zarzut nieważności: błędna wykładnia dokumentu AGRI-2005–64043:

- przekroczenie granic uznania przysługującego Komisji, co doprowadziło do zastosowania korekt w nieproporcjonalnej wysokości w stosunku do stwierdzonych uchybień, jako że zastosowana została korekta w wysokości 5% za lata 2006 i 2007, oraz
- błąd przy ustalaniu podstawy obliczenia zastosowanej korekty.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 795/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) Nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników (Dz. U. L 141, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2014 r. – Bunge Argentina przeciwko Radzie

(Sprawa T-116/14)

(2014/C 129/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bunge Argentina SA (Buenos Aires, Argentyna) (przedstawiciele: J. Bellis i R. Luff, lawyers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1194/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji (Dz.U. L 315, s. 2) w zakresie, w jakim dotyczy ono strony skarżącej; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący dopuszczenia się przez instytucje oczywistego błędu w ocenie stanu faktycznego poprzez stwierdzenie, że miało miejsce zakłócanie cen nasion soi i oleju sojowego uzasadniające zastosowanie art. 2 ust. 5 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antydumpingowego⁽¹⁾.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że art. 2 ust. 5 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, tak jak został zinterpretowany przez instytucje w niniejszej sprawie, nie może mieć zastosowania do przywozów z państwa będącego członkiem WTO, ponieważ jest to niezgodne z Porozumieniem antydumpingowym WTO.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że ocena szkody nie uwzględnia czynników, które przerywają związek przyczynowy między podnoszoną szkodą a przywozami uważanymi za dumpingowe z naruszeniem art. 3 ust. 7 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51)

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2014 r. – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte przeciwko OHIM – Arçelik (AquaPerfect)

(Sprawa T-123/14)

(2014/C 129/41)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokat S. Biagosch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Arçelik AS (Stambuł, Turcja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie R 314/2013-4;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Arçelik AS

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „AquaPerfect” dla towarów z klasy 7 – zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 10 330 454

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny wspólnotowy znak towarowy nr 9 444 118 „waterPerfect” dla towarów z klasy 7

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zakwestionowanej decyzji i oddalenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.
